

Loge Witte Lotus

Het Witte Lotusblad

Colofon:

Maandblad

Verschijnt niet in juli en augustus.

Belgische Theosofische Vereniging vzw
Geuzenplein 8, 1000 Brussel:

Website: www.ts-belgium.be & [Facebook](#)

Email: info@ts-belgium.be

Belgische Orde van Dienst: [Facebook](#)

Email: tos@ts-belgium.be

Verantwoordelijke uitgever :

Sabine Van Osta

p/a Milisstraat 22, 2018 Antwerpen

Jaargang 14-nummer 4 - april 2019

Mission Statement of the Theosophical Society

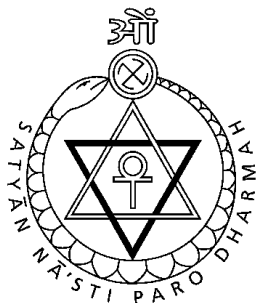
To serve humanity by cultivating an ever-deepening understanding and realisation of the Ageless Wisdom, spiritual Self-transformation, and the Unity of all Life."

Missie van de Theosophical Society (Adyar)

Het dienen van de mensheid door het ontwikkelen van een zich steeds verdiepend inzicht in, en verwerkelijking van de tijdloze wijsheid, spirituele zelf-realisatie en de eenheid van alle leven.

De drie doelstellingen

De Theosofische Vereniging kent de volgende doeleinden:

1. Het vormen van een kern van de universele broederschap der mensheid, zonder onderscheid van ras, geloof, geslacht, kaste of huidskleur.
2. Het aanmoedigen van de vergelijkende studie van godsdienst, wijsbegeerte en wetenschap.
3. Het onderzoeken van de onverklaarde wetten van de natuur en van de vermogens die in de mens latent aanwezig zijn.

De Theosofische Vereniging streeft voor haar leden een volledige vrijheid van denken na. Ze verwelkomt als leden al diegenen die de drie doelstellingen kunnen onderschrijven en die bereid zijn haar Statuten te respecteren.

Het Witte Lotusblad

Deze nieuwsbrief wordt maandelijks uitgegeven door Loge Witte Lotus. (verschijnt niet in juli en augustus)

Elektronische verzending is gratis.

Een papieren versie is eveneens te verkrijgen.

Abonnement van januari tot december: bedrag € 10 of bedrag per nummer € 1, over te schrijven op de rekening van Loge Witte Lotus

IBAN BE88 7340 4396 3641
tnv Loge Witte Lotus FV

In dit nummer:

Missie van de Theosophical Society	1
De Drie doelstellingen	
Contactgegevens Theosophical Society & informatie Loge Witte Lotus	2
Parsifal van Wagner - deel 2	3
Zondagprogramma Loge Witte Lotus	7
Vrijheid van denken	
Programmaoverzicht	8

The Theosophical Society

De Theosophical Society werd opgericht te New York op 17 November 1875 door Helena Petrovna Blavatsky, Kolonel Henry Steel Olcott, William Quan Judge en anderen.

Haar internationaal hoofdkwartier is gevestigd te Adyar (Chennai), India. Het is een ontmoetingsplaats van zoekers naar waarheid en heeft afdelingen in vele landen over de hele wereld. Website:

www.ts-adyar.org

In Naarden, Nederland, is, in een prachtige en bosrijke omgeving, het Europees Internationaal Theosofisch Centrum (I.T.C.) gevestigd.

Informatie over activiteiten - website: www.itc-naarden.org

De Belgische Theosofische Vereniging vzw

De Belgische Sectie van de Theosophical Society werd opgericht op 7 juni 1911. Haar hoofdzetel is gevestigd in Brussel en momenteel zijn er afdelingen te Antwerpen, Brussel en Gent.

Net als de Belgische Sectie organiseren alle afdelingen met grote regelmaat voordrachten en studiethemabijeenkomsten en sommige, waaronder die in Antwerpen en Brussel, beschikken over een eigen bibliotheek.

De voornaamste taak van de vereniging bestaat erin gelijkgestemde mensen bij elkaar te brengen en hen te stimuleren in hun zoekproces naar waarheid.

De actieve Afdelingen in Vlaanderen zijn:

Loge Antwerpen te Antwerpen, opgericht in 1899 - email: loge.antwerpen@ts-belgium.be

Tak Vrede te Gent, opgericht in 1925 - email: tak.vrede@ts-belgium.be

Loge Witte Lotus te Antwerpen, opgericht in 2006 - email: loge.witte.lotus@ts-belgium.be

Loge Open Paradigma te Antwerpen, opgericht in 2017 - email: loge.open.paradigma@ts-belgium.be

De actieve Afdelingen in Brussel zijn:

Brussels Lodge (Branche de Bruxelles), opgericht in 1897 - email: brussels.lodge@ts-belgium.be

Branche Centrale, opgericht in 1898 - email: branche.centrale@ts-belgium.be

Branche Blavatsky, opgericht in 1910 - email: branche.blavatsky@ts-belgium.be

Branche Lumière (Tak Het Licht), opgericht in 1910 - email: branche.lumiere@ts-belgium.be

Alle afdelingen beogen een aantrekkingspunt te zijn voor zoekers en onderzoekers van waarheid.

Alle links, nationaal en internationaal, zijn te vinden op de nationale website: www.ts-belgium.be, alsook op de website van Loge Witte Lotus: www.logewittelotus.be

Loge Witte Lotus

Bijeenkomsten: Thema-avonden op donderdag: Milisstraat 22, 2018 Antwerpen

Zondaglezingen: OC Katrinahof, Fromentinststraat 1, 2050 Antwerpen

Secretariaat: Molenkouter 13 Bis, 2890 Sint-Amands

Telefoon: (0476) 879 968 of (0486) 631 997

Bankgegevens: IBAN BE88 7340 4396 3641 - tnv Loge Witte Lotus FV

Internet: <http://www.logewittelotus.be> & Facebook

E-mail: info@logewittelotus.be & loge.witte.lotus@ts-belgium.be

Deelname in de kosten activiteiten:

Thema-avonden: leden gratis - niet-leden: gratis bij een eerste kennismaking, € 2 bij elke volgende aanwezigheid

Zondaglezingen: leden € 2—niet-leden: € 7

Voor de inhoud van de artikels zijn enkel de auteurs verantwoordelijk. Het Witte Lotusblad vormt geen uitdrukking van enig standpunt der Belgische Theosofische Vereniging en haar afdelingen.

Bescherming Persoonsgegevens: Alle informatie betreffende de Wet op de Privacy en de persoonsgegevens is te bekomen via mail: info@ts-belgium.be of per brief, gericht aan de Belgische Theosofische Vereniging vzw, tav Sabine Van Osta, Geuzenplein 8 te 1000 Brussel.

1813-1883

De 'officiële' kerk van geestelijken en bisschoppen betekende weinig of niets voor zowel Von Eschenbach als voor Wagner en zij leken veeleer een voorkeur te hebben voor de verheven idealen van waar ridderschap. Het is opvallend dat Wagner nooit enige kerkmuziek - missen, requiems of cantates - geschreven heeft. Hij meende dat het de taak van de kunst was om het wezen van religie te bewaren door diepere, versluisde waarheden die hij vond in de boeddhistische filosofie, de Upanishads en de Mahabharata. Muziek, zo schreef hij, zou de ziel van de religie redden, waarbij mystieke symbolen zoals je die in mythen, legenden en allegorieën vindt, buiten tijd en ruimte gelegen, diepe waarheden onthullen en waarden aanreiken van gewijdsheid, mededogen, heiligheid en verlossing, los van theologische opvattingen. Bij Wagner nam ieder objectief of subjectief denkbeeld een muzikale vorm aan, was de basis van een leidmotief dat, hoewel het altijd kort, eenvoudig en gemakkelijk te herkennen is, met eindeloze modificaties gebruikt wordt, hetzij in ritme, harmonisering, instrumentatie, versterking of omkering.

De hele partituur van Parsifal wordt afgeleid van het eerste, sublieme, etherische motief van de eucharistie dat je hoort in de Prelude waarmee het muziekdrama begint. Blokken muziek suggereren contrasterende gevoelens die echter niet gespecificeerd zijn, noch met elkaar verbonden zijn of zelfs maar een wisselwerking hebben. De eucharistie, de Graal, het geloof, en elegische motieven zijn allemaal bedoeld om in ons kalmte en volmaakte rust op te wekken – vrij van alle uiterlijke beslomeringen, maar wel met een vage gewaarwording van mysterie erin. Ik denk dat we, bij het horen ervan, met Friedrich Nietzsche kunnen instemmen (die, zoals we ons herinneren, best kritisch was over het werk) toen hij, diep erdoor geroerd, opmerkte: *Heeft Wagner ooit iets beter geschreven? Heeft ooit een schilder zo'n smartelijke kijk op de liefde geschilderd als Wagner deed in de laatste akkoorden van zijn Prelude? God heeft ons de muziek geschonken opdat wij, vóór alles, erdoor naar boven geleid zullen worden...Het belangrijkste doel ervan is onze gedachten naar boven te voeren, opdat de muziek ons verheft. Leven zonder muziek is een vergissing.*

Eerste Bedrijf:

Er was iets rampzalig mis gegaan. De wereld leek haar zin te hebben verloren. De Graalkoning, symbool voor de gevestigde orde, was machteloos geworden en het land onvruchtbaar. Een jonge held was echter voorbestemd om de Graal te vinden, maar toen hij hem voorbij zag trekken

schonk onze held er geen aandacht aan, omdat hij de aard en het doel ervan niet begreep.

De handeling vindt plaats op of nabij Monsalvat (de Berg van Verlossing) ergens in het Spanje van de gotiek, waar het kasteel, gebouwd door de ridders, de Tempel van de Graal bevat. Echte locaties spelen echter voor Wagner geen rol in zijn plot en hij scheidt met opzet verwarring wat betreft tijd en ruimte. Na de prelude opent het eerste bedrijf met trombones die de reveille blazen, het signaal om de ridders te wekken en ze op te roepen tot spiritualiteit in al hun ondernemingen. In het woud wekt de voornaamste ridder Gurnemanz die paar mederidders die zijn achtergebleven als verdedigers van de Graal en die vaak de wereld in worden gestuurd om onrecht te herstellen, het recht te handhaven en de zwakken te beschermen. Gurnemanz staat voor hoger manas, of het denkvermogen. Hij staat voor een mentaal volledig ontwikkeld vermogen, maar een nog hogere toestand van bewustzijn zal nodig zijn om de Broederschap te verlossen. Amfortas, de Graalkoning (zijn naam is afgeleid van het Latijnse infirmitas, 'ziekelijke gesteldheid') arriveert op een draagbaar voor zijn ochtendbad in het meer. Hij is de zoon van Titurel, de bejaarde stichter van de orde der Graalridders en de bouwer van het Kasteel als heiligdom voor de huisvesting van de heilige relikwieën.

Amfortas wordt soms aangeduid als de Visser Koning die, in de Arthur verhalen, regeert over het onvruchtbare land. Hij moet genezen worden, voordat het land weer vruchtbaar gemaakt kan worden. In sommige tradities heeft de vis een bijzondere betekenis en hij werd door de vroege christenen gebruikt als herkenningwoord en symbool voor Christus. De Visser Koning wordt ook in verband gebracht met de zalm in de Keltische folklore – de koning onder de vissen en het symbool van kennis. Er is ook een Franse woordspeling, waarbij 'visser' en 'zondaar' vrijwel identiek zijn (pêcheur/ pécheur). Er zijn in de evangeliën veel verwijzingen naar vissen en in de oude hindoe-literatuur was de eerste avatar van Vishnu een vis. H.P. Blavatsky (HPB) noemt het een erfenis van de Chaldeeërs – de Babylonische Dagon, de mens-vis die de leraar en tolk was voor het volk. De vis is dus een heilig symbool in veel mysterieculen, waarin mensen uit de dood teruggebracht worden naar het leven, naar een hoger niveau van zichzelf. De missie van Jezus was de discipelen tot 'vissers van mensen' te maken (Mattheus IV: 19, Marcus 1: 17, Lucas V: 10, waar het gelijkgesteld wordt met bekeringswerk).

Om terug te komen op het verhaal, Amfortas (die bij Wolfram geen tragische figuur is, maar een visser genoemd wordt in boek vijf) heeft een wond die niet wil helen. Noch baden, noch kruidengeneesmiddelen kunnen zijn pijn lang stillen. Zij kan

slechts genezen worden door middel van de heilige Speer in de handen van de rechtmatige houder; op het Pad van Terugkeer kan slechts het Ene, niet het vele, helpen, want Amfortas staat voor het lager manas. Nu komt de wilde, vrouwelijke figuur van Kundry binnenrennen met een kleine kristal-

Kundry (1906)
door Rogelio de Egusquiza.
Museo Nacional del Prado,
Madrid

len flacon – weer een nieuw geneesmiddel voor Amfortas, dat over grote afstand vanuit een ver land is aangevoerd. Wagner ontleende dit idee aan het bijbelse verhaal waarin Maria Magdalena kostbare olie gebruikt, aangevoerd uit een ver land en bewaard in een albasten kruik, om Jezus te zalven. In de ‘Mabino-gion’ staat Kundry voor Herodias, de vrouw van Herodes, die gedoemd is eeuwig te zwerven, omdat zij

lachte om het hoofd van Johannes de Doper. Een toespelings hierop vinden we in het tweede bedrijf. Hoewel Wagner de naam Herodias handhaaft, laat hij haar veroordelen, omdat zij Jezus in zijn gezicht uitlachte toen hij zijn kruis droeg. Een vloek die haar ertoe veroordeelt voortdurend wedergeboren te worden als een verleidster die van leven naar leven in die rol vastgeketend blijft door haar handelen. Nu zoekt zij vergeving door als boodschapper te fungeren voor de Graalridders.

De naam ‘Kundry’ was een verwijzing van Wagner naar de waanzinwekkende juffer Condrie en naar een andere, ‘Condrie la Belle’ genaamd, de zuster van Gawain in Parzifal. Dit bracht Wagner waarschijnlijk op het idee om haar een dualistisch karakter te geven. De naam ‘Kundry’ sluit ook aan bij het Duitse woord ‘Kunde’ (dat nieuws of bericht betekent), wat toepasselijk is, gezien haar rol als boodschapper. Er is nog een ander verband, namelijk met Maria Magdalena die wel ‘apostel voor de apostelen’ genoemd is. Het Griekse woord apostel betekent ook ‘boodschapper’, precies haar rol bij de Wederopstanding van Christus. Omdat we weten dat Wagner oosterse religies bestudeerde, kunnen we de naam echter ook in verband brengen met ‘kundalini’, gedefinieerd als ‘slangenkracht’ of als ‘zij die opgerold ligt’. Als Kundry opkomt, is zij inderdaad gekleed in een jurk van slangenhuid. Deze occulte vurige kracht kan, wanneer zij gewekt wordt, doden of scheppen, en wordt ‘slangenkracht’ genoemd, aangezien zij als een spiraal werkt in het lichaam, zich manifesterend als twee grote krachten van aantrekking en afstoting. Kundry staat aldus voor de irrationele ziel van de mens, de dierlijke aard - behulpzaam in haar legitieme staat van dienstbaarheid aan de hogere mens, maar vol dodelijk gevaar wanneer zij

de kans krijgt te heersen in plaats van te gehoorzamen.

De slangenhuid symboliseert ook de leer van de wedergeboorte, want net zoals de slang periodiek zijn huid afwerpt, zo neemt het Ego in zijn evolutie het ene na het andere lichaam aan om ervaringen op te doen hier op aarde. In antwoord op een verklaring door de ridders dat zij Kundry wantrouwen, zegt Gurnemanz: *Misschien staat zij nog wel onder de invloed van een vloek uit een vorig leven dat wij niet zien, pogend zich los te maken uit de bander zonde, door daden waardoor het ons des te beter vergaats. Het is vast goed dat zij ons volgt, zichzelf helpend terwijl zij ons ten dienste staat.*

Kundry wordt echter van tijd tot tijd tot ondergeschikte gemaakt van de slechte tovenaars Klingsor die haar verandert in een vrouw van buitengewone schoonheid – een verleidster om hem te helpen de ridders te verslaan – en zij kan alleen bevrijd worden door iemand die weerstand weet te bieden aan haar verleidingen. Zij dient nu eens de Graalridders, dan weer Klingsor, soms gehoor gevend aan de roep van haar hoger zelf, dan weer toegevend aan de verlokkingen van het lagere leven van de zintuigen. De vrome ridders kennen deze tweevoudige aard niet en hebben alsmaar niet in de gaten dat het Kundry is die Amfortas heeft verleid en kapot heeft gemaakt. Klingsor is er voortdurend op uit de ridders af te brengen van hun spirituele zoektocht in een wereld die geregeerd wordt door begeerten. Wagner drukt het uit als: ‘de verduistering van het goddelijk inzicht van de mens door de zintuiglijke indrukken van de stoffelijke wereld, waardoor hij in een wereld van misleiding terecht komt.’

Nu waarschuwt Kundry dat, mocht de balsem die zij meegebracht heeft niet werken, er niets anders is om het lijden van Amfortas te verlichten. Met andere woorden: niets binnen de beperkingen van de gewone kennis kan het innerlijk bewustzijn helen of transformeren. De theosofie leert ons dat innerlijk streven naar hoger bewustzijn kan leiden tot een werkelijke verandering in de fysieke atomen die gaan reageren op hogere energieën en later leiden tot een fysiek sterker worden. Aldus symboliseert Kundry de materie, in haar dienstbaarheid aan de broederschap, en zij helpt haar eigen evolutie, zowel als die van de ridders, waarbij zij de ridders bijeenhoudt terwijl hun bewustzijn gefocust is op spirituele zaken – ‘met hun hoofd in de wolken maar met hun voeten op de grond’, zoals de uitdrukking luidt.

De heilige Lans waarmee de zijde van Christus doorboord werd, wordt altijd geassocieerd met de Graal en hier werd hij verloren door Amfortas om in de handen te vallen van Klingsor, die bij Wolfram nauwelijks vermeld wordt. Deze lans werd in de zijde van Amfortas geworpen, wat de wond veroorzaakte die maar niet wil genezen en die het gevolg is van zijn afdalen in het rijk der begeerte. Alleen Gurnemanz behoedde hem ervoor een gevangene te worden in het magische kasteel van Klings-

or. Klingsor staat voor kama (begeerte) die leidt tot een onzalige daad. Klingsor wenst die goed te maken, ervoor vergeven te worden en toe te treden tot de broederschap. Maar zijn egoïsme, ambities en begeerten zijn er nog, zichtbaar toen hij probeerde de Graal te pakken en afgewezen werd. Daarom nam hij zijn toevlucht tot tovenarij, vestigde een rivaliserend domein en schiep een betoverd kasteel met een weelderige lusttuin vol verleidelijke bloemenmeisjes (prominent aanwezig in het tweede bedrijf van de opera). Deze tuin van illusie was ontworpen om de Graalridders te strikken, hun zuivere wil te verwoesten en hun gelofte van kuisheid te verbreken, om op deze wijze de Broederschap te verzwakken. Nu zijn er nog maar een paar ridders over als verdedigers van de Graal. Amfortas was er met zijn heilige lans op uit getrokken – een universeel symbool van de spirituele wil – om dit kwaad te overwinnen, maar hij werd bekoord door ‘een vrouw van ontzaglijke schoonheid’, die pas later werd geïdentificeerd als Kundry, in haar laagste aspect als de slavin van Klingsor, de grote verleider. HPB zei het zo: *Het is niet het vlees dat altijd de grote verleider is, maar het lagere manas, dat, door zijn beelden, het vlees in bekoring leidt.*

Amfortas, die dit concrete lager manas symboliseert, werd betoverd terwijl hij onder de invloed stond van verlokkenende charme. Klingsor was in staat om de Lans te gebruiken, Amfortas in de zijde verwondend, zodat die als een wrak achterbleef. De zuiverheid was verloren, de wil geperverteerd en de begeerte triomfeerde. De wond van Amfortas is ‘de grote pijn van de mensheid’ en zal niet genezen, maar zijn oorspronkelijke heilige vastberadenheid stelt hem in staat om althans de totale ondergang te voorkomen. Tijdens het bidden kreeg hij een visioen van een uitverkorene – ‘de onschuldige dwaas’ – arriverend als de bevrijder, eerder iemand met groot mededogen dan met verstand. Hij is iemand die kennis heeft van het ware Zelf, vrij van het geconditioneerde bestaan dat, in de woorden van Sri Sankaracharya (de schrijver van Het kroonjuweel van Wijsheid) zal leiden tot de volledig gerealiseerde eenheid van het zelf met Brahman.

Dat alles gebeurde in het verleden. Nu komt er een gewonde zwaan vanuit het meer aangevladderd en valt dood neer, met een pijl in zijn borst. Een stoere jongeling (Parsifal) verschijnt als diegene die deze daad begaan heeft, maar in deze fase blijft hij onbewust van enig vergrijp.

Wagner heeft hier iets toegevoegd wat hij kende uit de boeddhistische literatuur, namelijk een episode uit het leven van Gautama toen die een zwaan hulp bood die verwond was door zijn slechte neef Devadatta. Een zwaan in het Sanskriet is de Hamsa die de ziel of geest aanduidt die in het lichaam komt en er weer uit vertrekt. Wanneer Hamsa wordt geassocieerd met Kala (Eeuwigheid), wordt het ‘de Zwaan van de Eeuwigheid’, die altijd bestaat. Het is ook een samenstelling van Aham-Sah – ‘Ik- Hij’ of ‘Ik ben Dat’. De zwaan is dus het afzonderlijke zelf (individueel bewustzijn) in een fa-

se, en wanneer het getranscendeerd wordt, wordt het tot Paramahamsa. Dit wijst erop dat Parsifal het afzonderlijke zelf gedood of overstegen heeft en klaar is om het totaal-bewustzijn, of buddhi, te bereiken. Het is interessant dat het Finse epische gedicht, de Kalevala, hetzelfde denkbeeld bevat. In de Kalevala overstijgt ‘De Zwaan van Tuonela’ (muzikaal geschilderd in het derde deel van Sibelius’ Lemminkäinen Legends, opus 22) tijd en sterfelijkheid in zijn gedaante van Paramahamsa, en hij kan daardoor niet gedood worden door Kullervo wanneer deze hem wil doden onder invloed van een Kundry-achtige verleider, de dochter van Pohjola.

Maar nu, met begeleiding van Gurnemanz, ziet Parsifal in hoe verkeerd het is om willekeurig te verwoesten en een onschuldig schepsel te doden, waarmee mededogen in hem gewekt wordt en een besluit om niet langer te doden. Wagner had zich een boeddhistisch gevoel voor de heiligheid van alle leven eigengemaakt en maakte duidelijk dat leven zonder schade te berokkenen (ahimsa) een essentiële voorwaarde is voor een spiritueel leven. Van 1878 tot aan zijn dood een paar jaar later schreef hij artikelen waarin hij de slechtheid en de degeneratie van de maatschappij betreunde, met haar slachtpartijen en vivisectie, en in plaats daarvan een lans brak voor vegetarisme⁽¹⁾. Parsifal vernielt dus zijn boog, maar wanneer hij ondervraagd wordt weet hij niet hoe hij heet, wat zijn afkomst is of hoe zijn voorbije leven eruit zag. Dit suggereert het buddhistisch niveau waarbij de spirituele Ziel in de mens – het voertuig van Atma – buiten de individuele persoonlijkheid en de verschillende persoonlijkheden uit voorbije levens ligt.

Kundry voegt eraan toe dat hij grootgebracht is in de wildernis door zijn moeder Herzeleide (‘droefenis des harten’), afgeschermd van de gevaren van de strijd die tot de dood van zijn vader geleid had voordat haar zoon geboren werd. Het opgesloten zijn in de wildernis, zonder te weten wat je ware aard is – ‘in het duister’, als het ware – suggereert onvolledigheid. De afwezigheid van enige vaderlijke invloed (‘de Vader’) betekent dat hij niet. Wagner had zich een boeddhistisch gevoel voor de heiligheid van alle leven eigengemaakt en maakte duidelijk dat leven zonder schade te berokkenen (ahimsa) een essentiële voorwaarde is voor een spiritueel leven. in

<https://www.museodelprado.es/en/whats-on/exhibition/evil-vanishes-egusquiza-and-wagners-parsifal-in/f29b69ad-0d86-4376-8a00-fbc2ba383766>

staat was om zijn ware bestemming te vervullen, kinderlijk en beschut blijvend, maar met geen ruimte voor zielegroei. Daarom moest hij losbreken uit deze beperkingen en 'erop uittrekken'. In dit stadium bleef hij echter dwaas en onwerelds, zonder ervaring. Nu herinnert hij zich dat hij een groep ridders voorbij zag trekken aan de rand van het woud en hoe hij ze dag en nacht volgde. Hij had dus intuïtieve kennis van zijn spirituele verwantschap met de Graalridders. Gurnemanz vermoedt, door verdere onthullingen over de achtergrond van Parsifal, dat dit wel eens de dwaas kon zijn, zuiver van geest, die beloofd was om Amfortas te verlossen. Gurnemanz besluit hem naar het Kasteel te brengen om deel te nemen aan het liefdesfeest van de ridders en de onthulling van de Graal.

Amfortas
https://www.britishmuseum.org/research/collection_online/collection_object_details/collection_image_gallery.aspx?assetId=459069001&objectId=1432680&partId=1

terwijl de ridders met statige schreden lopen. Zij gaan allemaal aan de tafel zitten terwijl het koor Op het laatste liefdesfeest zingt. Pages brengen de bedekte Graal naar binnen. Jongeren zingen op de galerij een koorzang van berouw en het Motief van Geloof weerklinkt, als werd het door engelen gezongen, terwijl het orkest heel zacht een kort postludium ten gehore brengt, misschien wel het meest subtiele prachtige muzikale effect van het hele werk.

De ridders smeken de door schuld tot een wrak geworden bewaker, Amfortas, om de heilige rite van de Graaldienst uit te voeren, opdat het zien van de Graal hun opnieuw vastberadenheid zou schenken om grootse daden te verrichten. De Graal wordt onthuld en verlicht de omringende schemering met zijn helderheid. Het licht dat verspreid wordt is het weldadige licht van wijsheid. Van Parsifal wordt verwacht dat hij, wanneer hij het ziet, de formele vraag stelt: *Aan wie staat de Graal ten dienste?* Hij blijft echter zwijgen, omdat hij niets van het ritueel begrijpt. Hoewel het een

onbelangrijke, ja zelfs irrelevante vraag lijkt te zijn, is er door vele dichters de nadruk op gelegd, om ons te laten nadenken over een antwoord.

Sommigen beweren dat de Graal ten dienste staat aan de Graalkoning en binnenin hem gelegen is, zijn 'koninklijke' natuur. Feministen zouden kunnen zeggen dat de Graal zijn dienst uitoefent in het gebied van de Godin, van de Natuur, van mysterie en liefde. Misschien is het beste antwoord dat de Graal ten dienste staat van het Koninkrijk – in esoterische termen, het Hoger Zelf. Met andere woorden, de Graal staat ten dienste van hen die wensen te dienen; wanneer zij erdoor getransformeerd zijn worden zij volkomen onzelfzuchtig en bereiken een hoger niveau van bewustzijn. Voor hen krijgt het leven een ieuwe betekenis wanneer een volledig zuivere niveau bereikt is.

Hoewel Parsifal verzuimt de vraag te stellen, voelt hij groot mededogen. De fysieke wond in de zijde van Amfortas, die het uitschreeuwt van pijn, begint opnieuw te bloeden, steeds wanneer de Graal onthuld wordt. Esoterisch gezien kunnen degenen die gevangen zitten in het lager denken het niet verdragen goddelijke wijsheid te zien. Amfortas betreurt het feit dat hij de Zaak verraden heeft door te bezwijken voor de zintuigen en illusie. Zijn ziekte is een uitbeelding van de verdorvenheid van de mensheid zelf. Parsifal voelt sympathisch dezelfde pijn maar hij begrijpt niet waarom, en blijft zwijgen. Zoals HPB zegt: *Wanneer je mededogen voelt zonder dat daaruit praktische resultaten voortvloeien, toon je jezelf geen altruïst, maar het tegenovergestelde. Werkelijke zelfontwikkeling staat in esoterische zin voor handelen.*

Dit thema van mededogen doordringt het hele muziekdrama en komt voort uit Wagner's besef, op grond van zijn studie van het boeddhisme, dat mededogen inderdaad de Wet der wetten is, waarvan het boeddhistische ideaal – de Boddhisattva wiens wezen wijsheid is – de ultieme uitdrukking is. De Stem van de Stilte stelt ook dat je niet het Pad kunt betreden voordat je zelf dat Pad geworden bent. Laat je ziel het oor lenen aan elke kreet van smart, zoals de lotus zijn hart opent om de morgenzon te drinken. Parsifal heeft dat stadium echter nog niet bereikt en de Oproep wordt geweigerd. Joseph Campbell drukt dat aldus uit: De mythen en volksverhalen van de hele wereld maken duidelijk dat de weigering in wezen de weigering is om dat op te geven waarvan men denkt dat het in zijn eigen belang is. De toekomst wordt niet beschouwd als een niet aflatende stroom van sterven en weer geboren worden, maar alsof men zijn huidige systeem van idealen, deugden, doelstellingen en voordelen dient vast te houden en veilig stellen (J. Campbell, *The Hero with a Thousand Faces*, pp. 59-60, Princeton University Press, 1973).

Ook voor Wagner was een mythe een voertuig voor menselijk weten, die ons vertrouwd maakt met ons ware zelf en onze huidige situatie, waarbij de mythe gebruik maakt van symbolen en karakters om objectieve vorm te geven aan onze innerlijke drijfve-

ren, en betekenissen doorgeeft die tijdloos zijn. Mythen, zo realiseerde hij zich, zijn een manier om denkbeelden over heiligheid, heelheid, en verlossing zowel te verbergen als te onthullen. In 'Parsifal' worden we, net zoals dat het geval is in De Geheime Leer, uitgenodigd om deel te nemen aan deze mysteriën.

Intussen vraagt Gurnemanz aan Parsifal of hij begrijpt wat hij heeft gezien, maar overmand door het lijden waarvan hij getuige is geweest, is deze niet in staat antwoord te geven. Aangezien hij nog niet 'volledig ontwaakt' is, kijkt hij met stomme verbazing toe, overweldigd door de visioenen waarmee hij oog in oog is komen staan. Zijn hart en zijn denken zijn nog niet afgestemd op het grote denken en hart van de gehele mensheid, zoals De Stem van de Stilte ons voortdurend vermaant te doen, want oprecht mededogen moet werkzaam zijn vóórdat zelfloos handelen kan plaatsvinden. Boos noemt Gurnemanz Parsifal een dwaas en gooit hem vol walging de Tempel uit. Opnieuw verkondigt echter een hemelse stem dat de dwaas die zuiver van geest is, zal weten door mededogen. Parsifal heeft intuïtief zijn spirituele familie en bestemming gevonden, wat uiteindelijk tot een bewustzijnsverruiming kan leiden. Hij zal echter nog enige jaren moeten dwalen in de wereld van handelingen en verleidingen, moeten leren omgaan met druk, verlokkingen en illusies van de buitenwereld – met zijn emoties, verleidingen en intri-

ges, welke hem allemaal zullen pogen af te houden van het hogere leven. Deze beproevingen vragen moed, volharding, en toewijding aan de waarheid: beslissende factoren voor de vraag of hij zuiver en vroom zal blijven. Christus leerde dat een mens herboren moet worden in de geest. Zonder verleiding kan er geen transformatie plaatsvinden. Als Parsifal voldoet aan deze eisen, die aan alle zoekers naar waarheid gesteld worden, zal hij in staat zijn de Lans te retourneren, Amfortas te genezen en het onvruchtbare land weer vruchtbaar te maken.

(1) Ongelukkigerwijze dacht Wagner ook dat rasonzui-verheid de bron van kwaad was. En dat de 'bloeddorstige joodse god van oorlog, eigendom en macht' het christendom zou hebben gecorrumpeerd, 'de godsdienst van compassie en verlossing'. Dit antisemitisme was bij hem echter meer principe dan praktijk, maar Wagner verachtte de 'wellustige, corrupte, onwetende door joden geleide Duitse pers'. Zijn afkeuring strekte zich zelfs uit tot de muziek van de joodse Mendelssohn. De grote Wagnerdirigent, Sir Georg Solti, benadrukte echter dat degene die de eerste vier maten van de opera Tristan, het toppunt van liefde en schoonheid, kon componeren, of hij nu antisemiet, revolutionair, liberaal of koningsgezind zou zijn, vooraleerst een muzikaal genie is en dat zal blijven, zolang onze beschaving bestaat.

Wordt vervolgd...

Loge Witte Lotus

Programma zondagactiviteiten Elke eerste zondag van de maand

Locatie: Katrinahof, Fromentinstraat 1 te 2050 Antwerpen-linkeroever

07/04/2019: **Dr. Kervran en de biotransmutatie**

door Christian Vandekerckhove

05/05/2019: Workshop: **Wandeling**

02/06/2019: **Verschijsingen van Maria**

door Sabine Van Osta

Deelname in de kosten: leden € 2, niet-leden € 7

Verdere informatie via GSM +32 486 631 997 & +32 476 879 968 of via mail: secretary@logewittelotus.be

Vrijheid van denken

De Theosophical Society heeft zich wijd en zijd over de wereld verspreid en leden van alle religies zijn en worden er lid van zonder dat ze de specifieke dogma's, leringen en geloofsovertuigingen van hun eigen geloof opgeven. Daarom is het wenselijk het feit te benadrukken dat er geen enkele lering, geen enkele mening is, door wie ook onderwezen of gekoesterd, die in enig opzicht voor enig lid van de Vereniging bindend is, dat er geen lering, mening is die niet vrijelijk door enig lid mag worden aangenomen of verworpen. Instemming met haar drie doeleinden is de enige voorwaarde voor lidmaatschap.

Geen leraar of schrijver, van H.P. Blavatsky tot nu toe, heeft enige autoriteit om zijn leringen of opvattingen op te leggen aan leden. Elk lid heeft evenveel recht om zich te verbinden aan elke school van denken welke hij/zij wenst te kiezen, maar hij/zij heeft geen recht om die keuze aan een ander op te dringen.

Noch een kandidaat voor enig werk, noch enige stemgerechtigde kan onverkiesbaar gemaakt worden of het stemrecht verliezen wegens enige opvatting die hij/zij heeft of wegens het lid zijn van een school van denken waartoe hij/zij zou behoren. Mening of opvattingen geven geen recht op voorrechten en kunnen evenmin aanleiding zijn om strafmaatregelen te nemen.

De leden van de 'General Council' vragen elk lid van de Theosophical Society ernstig om deze fundamentele principes van de Theosophical Society te verdedigen, te handhaven en er naar te handelen, en ook onbeveeerd zijn eigen recht te doen gelden op vrijheid van denken en van meningsuiting, binnen de grenzen van hoffelijkheid en rekening houdend met anderen.

April 2019

ZONDAGACTIVITEIT

07/04: Dr. Kevran en de biotransmutatie

THEMA-AVONDEN & BIJEENKOMSTEN VAN 20u TOT 21.30u

04 & 18/04: Een weg tot Zelfontdekking

Een boek voor mensen die de oude leer over de aard van de mens willen begrijpen en die het pad van zelfontplooiing willen ontdekken en bewandelen.

Taimni gaat van theorie naar praktische toepassing - van de functies, de beheersing, de zuivering en het gevoelig maken van de fysieke en emotionele lichamen naar het

“lagere” denken. Vandaar neemt hij ons stap voor stap mee door de ontwikkeling van het “hogere” denken, het “wijsheidslichaam” en tenslotte licht hij de rol van *atma* (geest) in ons leven nader toe. In het laatste deel onderzoekt hij de “onwerkelijke” wereld waarin we leven en gaat hij over tot een zeer indrukwekkend commentaar op de techniek van *yoga*.

11 & 25/04: De Siva Sutra

De Śiva Sūtra behoort tot de school van het Kaśmir Śaivism. De filosofie achter de Śiva-Sūtra is gebaseerd op het bestaan van een Allerhoogste Werkelijkheid die zich manifesteert als het gehele universum.

Elke Monade vormt daarin een afzonderlijk centrum van bewustzijn en kracht en bezit in zichzelf in potentiële vorm in die Realiteit Universeel Bewustzijn en Kracht (Śiva en Śakti). De drie afdelingen in dit boek behandelen de ontvouwing van Bewustzijn, gezien vanuit goddelijk Bewustzijn (Śiva), goddelijke Kracht (Śakti) en de Monade (Aṇu).

EXTRA Programma in Antwerpen

Belgische Theosofische Vereniging

Cursus: *Inleiding tot de theosofie*

13/04: van 10u tot 12u

**De mens, vergankelijk
en permanent**

Theosofische Orde van Dienst

Genezingsmeditaties

(enkel voor leden)

25/04 om 21.00 uur

Zondaglesingen gaan door in het
Katrinhof, Fromentinstraat 1 te 2050 Antwerpen
Alle andere activiteiten vinden plaats in de
Milisstraat 22, 2018 Antwerpen

Kalender APRIL 2019

MA	DI	WO	DO 20:00-21.30	VR	ZA	ZO 11:00-13:00
1	2	3	4 Een weg tot zelfontdekking	5	6	7 Dr. Kevran
8	9	10	11 Siva Sutra	12	13 Inleiding Theosofie	14
15	16	17	18 Een weg tot zelfontdekking	19	20	21
22	23	24	25 Siva Sutra	26	27	28
29	30					

04/04/2019: Een weg tot zelfontdekking

07/04/2019: Dr. Kevran en de biotransmutatie

11/04/2019: Siva Sutra

18/04/2019: Een weg tot zelfontdekking

25/04/2019: Siva Sutra

* * *

13/04/2019: **BTV: Inleiding Theosofie**

25/04/2019: **TOS: Genezingsmeditatie**

om 21.00 uur (enkel voor leden)

Voor meer informatie omtrent de programma's van Loge Witte Lotus kunt u terecht op GSM

+32 476 879 968 en +32 486 631 997

of email: secretary@logewittelotus.be

Voor informatie over de activiteiten van de Belgische Theosofische Vereniging vzw kan u terecht op GSM 0486 631 997 of via email:

president@ts-belgium.be

Voor informatie over de Belgische Theosophical Order of Service kan u terecht op GSM

+32 476 879 968 of email:

tos@ts-belgium.be